

af Smør. Det er en bestemt Rationering, der er Lovens Hensigt, og for at naa den Hensigt er Byttekort nødvendige. Det vilde være i høj Grad uklogt i den samme Lov, hvor der rationeres og fremtvinges en Besparelse i Smørforbruget, at aabne blot en Mulighed for, at Lovens Hensigt ikke naaedes i det Omfang, der er Forudsætningen. Det er ud fra disse Betragtninger, at man i Udvalget ikke vilde gaa med til at indføre en anden Ordning paa Smørrets Omraade, end man allerede har paa Brødets Omraade. I hvert Fald vilde man ikke stille et Ændringsforslag, der sigtede dertil; men det blev henstillet til den højtærede Indenrigsminister ved Samraad at gøre de omtalte Byttekort saa smaa, som det var muligt, saa at Publikum saa vidt gørligt garderedes imod at levere Byttekort, der lyder paa et større Kvantum, end der virkelig forbruges. Den samme Henstilling blev i øvrigt gjort med Hensyn til Hvedebrødsbyttekort, og den højtærede Minister lovede at tage disse to Henstillinger under velvillig Overvejelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de enstemmigt stillede Ændringsforslag til, jeg vil sige, helst enstemmig Vedtagelse i dette høje Ting.

Mads Larsen: Det er kun et enkelt Forhold vedrørende det foreliggende Lovforslag, jeg ønsker at omtale for eventuelt at opnaa, at vi under den fortsatte Behandling af Sagen kan faa stillet et Ændringsforslag, som tydeliggør det paagældende Forhold. Det hedder i § 2, Punkt a.: „Det til Husholdningsbrug og syge i Henhold til § 1 afgivne Kvantum Smør leveres til Grossist for en Pris af højst 2 Kr. 89 Øre pr. kg leveret paa sædvanlig Afladningssted. Grossisten er pligtig at videresælge Smørret til Detailsælger for en Pris af højst 2 Kr. 95 Øre pr kg leveret fra Sælgerens Lager“. Foranlediget af den Maade, hvorpaa disse Bestemmelser i § 2 er affattede, har man indenfor Udvalget drøftet Spørgsmaalet om, hvorledes Mejerierne Landet over var stillede i Forhold til de Folk, overfor hvilke de hidtil har staaet som Detailsælgere, idet de har leveret det Smør, de bruger i deres Husholdning, til Andelshavere, Smaakaarsfolk og andre, som var bosiddende indenfor deres naturlige Omraade, indenfor „Mejeriekredsen“, som man populært kalder det. Der har selvsagt indenfor Udvalget været den enstemmige Opfattelse, at Mejerierne ogsaa i Fremtiden maatte have Lov til at sælge Smør en detail og forsyne deres

sædvanlige Kundekreds med det Smør, den anvender i sin Husholdning. Der har ogsaa været forhandlet med den højtærede Minister om dette Spørgsmaal, og paa et vist Tidspunkt overvejede man, om man ikke burde stille et Ændringsforslag for at klargøre Forholdet. Udvalget mente imidlertid at kunne slaa sig til Ro ved, at Indenrigsministeren vil udsende et ministerielt Cirkulære om den rette Forstaaelse af dette Spørgsmaal. Jeg har imidlertid fra en Mejerimand i Provinsen modtaget en Skrivelse, hvori han gør gældende, at hvis Lovforslaget vedtages i den foreliggende Skikkelse, vil Mejerierne ikke have Lov til at sælge Smør til deres sædvanlige Kundekreds, heller ikke til deres Andelshavere, medmindre de først sender det ind til Grossisten og derefter faar det tilbage igen. Det er klart, at dette ikke alene vil betyde en Fordyrelse, et Spild af Tid og Penge, men det vil tillige bevirke, at Mejerierne kommer til at forhandle en Vare, som er mindre haandterlig og ikke nær saa frisk, som hvis de straks optræder som Detailsælgere. Udvalgets Formand har ogsaa modtaget en Henvendelse i samme Retning fra forskellige Organisationer af Bymejerier. Det forekommer mig, at naar de, hvem denne Lovgivning vedrører i egentlig Forstand, nærer en saadan Opfattelse, er det nødvendigt, at Forholdet bliver klargjort, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister og til Udvalget at tage Sagen op til fornyet Overvejelse mellem anden og tredie Behandling og eventuelt stille Ændringsforslag til § 2 til tredie Behandling. Jeg føler mig overbevist om, at man fra alle Sider er enig om, at Mejerierne ogsaa fremtidig bør have Lov til at forsyne deres sædvanlige Kundekreds med Smør. Hvis man enes herom, vil det rimeligvis blive nødvendigt at stille et Ændringsforslag ogsaa til § 3, men det kan vi altsaa overveje mellem anden og tredie Behandling.

Gunnar Fog-Petersen: Det fremgaar af, hvad den ærede første Taler (L. D. Rasmussen) sagde, at Spørgsmaalet om statskontrollerede Smørblandinger har været drøftet i Udvalget, og den højtærede Indenrigsminister har erklæret sig villig til at underkaste Spørgsmaalet en nærmere Prøvelse. I den Anledning vil jeg henstille til Ernæringsraadet, som formodentlig kommer til at foretage den paagældende Undersøgelse, ikke blot at se paa Sagens teoretiske Side, men ogsaa have